

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Motuk

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie skazanego M. S. ,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 września 2025 r.,
zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 28 maja 2025 r., sygn. akt III KO 47/25
o odmowie przyjęcia wniosku skazanego
o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 12 maja 2022 r., sygn. akt II AKa 6/22,
utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w Rzeszowie
z dnia 13 października 2021 r., sygn. akt II K 40/21,
wobec jego oczywistej bezzasadności,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Skazany M. S. w piśmie skierowanym do Ministra Sprawiedliwości wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 12 maja 2022 r., sygn. akt II AKa 6/22,

utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 13 października 2021 r., sygn. akt II K 40/21. W uzasadnieniu wniosku skazany wskazał, że powinien mieć wyznaczonego obrońcę z urzędu z uwagi na leczenie w systemie terapeutycznym, sędzia wydający wyrok łączny orzekał również w wyroku jednostkowym, a także wskazał, że nie wszystkie wyroki zostały uwzględnione w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, a orzeczona kara jest zbyt wysoka.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 28 maja 2025 r., sygn. akt III KO 47/25, w pkt 1 stwierdził brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania w oparciu o wskazane przez skazanego okoliczności, zaś w pkt 2 na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., odmówił – w pozostałym zakresie - przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania karnego z uwagi na jego oczywistą bezzasadność.

Skazany wniósł zażalenie na powyższe postanowienie, wskazując, że w przedmiotowej sprawie sąd nie zapoznał się z aktami, w których jest informacja o jego leczeniu, ponownie odniósł się do orzekania przez tego samego sędziego w dwóch jego sprawach i nie uwzględnił wszystkich wyroków oraz wymiaru orzeczonej kary łącznej. Skarżący wniósł o uwzględnienie jego wniosku o wznowienie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego i wyznaczenie mu obrońcy z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wniesione przez skazanego, które może dotyczyć tylko punktu 2 zaskarżonego postanowienia, jest bezzasadne i to w stopniu oczywistym. Skazany w istocie w złożonym zażaleniu nie przedstawił żadnych argumentów, które wskazywałyby, iż zaskarżone postanowienie jest błędne.

Na wstępie zauważyć należy, że postępowanie wznowieniowe nie służy prowadzeniu na nowo kontroli ustaleń i ocen prawnych dokonanych podczas zwykłego toku instancji. Uruchomienie tego postępowania może nastąpić w wypadku przedstawienia sądowi konkretnych i poddających się weryfikacji faktów oraz dowodów potwierdzających, że dotychczasowe rozstrzygnięcie było błędne, a postępowanie powinno zostać ponowione.

Zgodnie z art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez obrońcę albo pełnomocnika. Natomiast § 3 powołanego artykułu stanowi, że sąd odmawia

przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. W orzecznictwie Sądu Najwyższego nie budzi wątpliwości, że oczywista bezzasadność wniosku ma miejsce także wtedy, gdy wniosek zostanie oparty na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. (zob. postanowienie SN z dnia 21 września 2023 r., III KZ 13/23; postanowienie SN z dnia 7 listopada 2023 r., III KO 86/23; postanowienie SN z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 36/19).

W świetle powyższego, Sąd Najwyższy w zaskarżonym postanowieniu trafnie ustalił, iż skazany nie przedstawił żadnych argumentów, które mogłyby stanowić którąkolwiek z przesłanek do wznowienia postępowania. Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, że Sąd Najwyższy odniósł się do wszystkich okoliczności, na które we wniosku o wznowienie postępowania powołał się skazany, a które jego zdaniem miały świadczyć o potrzebie wznowienia postępowania. Zdaniem Sądu Najwyższego argumentacja skazanego sprowadza się do kwestionowania wymiaru orzeczonej kary łącznej jako nazbyt surowej. W zażaleniu M. S. w dalszym ciągu kwestionuje sposób procedowania sądu i wymiar orzeczonej kary łącznej.

Reasumując, na gruncie złożonego przez M. S. wniosku o wznowienie już *prima vista* jasny był brak okoliczności wskazujących na zmaterializowanie się którejkolwiek z podstaw wznowieniowych wskazanych w rozdziale 56 k.p.k., co słusznie skutkowało jego uznaniem za oczywiście bezzasadny, a w konsekwencji odmową jego przyjęcia w trybie art. 545 § 3 k.p.k. Stanowiska tego w żadnym stopniu nie podważa argumentacja przedstawiona w zażaleniu skarżącego.

Na koniec wskazać należy, że wniosek skazanego o wyznaczenie obrońcy z urzędu w postępowaniu zażaleniowym nie zasługiwał na uwzględnienie, ponieważ w tej fazie postępowania nie obowiązuje przymus adwokacki (zob. postanowienie SN z dnia 21 grudnia 2023 r., I KZ 53/23). Ponadto, skoro istnieje możliwość

odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie bez konieczności uzupełniania jego braków formalnych, czyli też bez konieczności wyznaczania obrońcy z urzędu wówczas, gdy z wniosku skazanego w sposób oczywisty wynika brak podstaw do wznowienia postępowania, to wyznaczenie obrońcy w celu sporządzenia zażalenia byłoby niejako zaprzeczeniem celu instytucji z art. 545 § 3 k.p.k. (zob. postanowienie SN z dnia 12 marca 2021 r., I KZ 7/21; postanowienie SN z dnia 13 listopada 2024 r., III KZ 39/24).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]

Paweł Kołodziejski

Anna Dziergawka

Marek Motuk